

Ref. Kdo mě z pout mých — ven vy - vodí, —

kdo ta pou - ta od - stra - ní, —

jenom lá - ska — vysvo - bo - dí, —

lá - ska bá - zeň vy - há - ní. —

1. Být jak strom, co plody nese, / nejen listí pro krásu, /
být jak strom, co nepohne se, / nebojí se nečasu.
2. Být jak dům na skále pevné, / jako maják na moři, /
s kterým ani příval nehne, / když se na něj oboří. Ref.
3. Pramen žití někde najít, / neznat, co je únava, / třeba
sám dál pravdu hájit, / i když právě prohrává.
4. Kdybych pronik do atomu, / kdybych létal na Měsíc, /
jako anděl mluvil k tomu, / lásku neměl, nejsem nic. Ref.

t: Miloš Rejchrt, Svítá, 1992

m: Charles Hutchinson Gabriel, Alexander's Gospel Songs, 1908 / Svítá, 1992